

Kurs: **Examensarbete, kandidat, jazz 15 hp**

2014

Konstnärlig kandidatexamen i musik 180 hp

Institutionen för Jazz

Handledare: Sven Berggren

Jacob Alm

Från memo till inspelning

Kreativitet och effektivitet i låtskrivandeprocessen

Skriftlig reflektion inom självständigt, konstnärligt arbete

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns

dokumenterat på inspelning: **xxx**

Innehållsförteckning

Det självständiga, konstnärliga arbetet finns	1
dokumenterat på inspelning: xxx	1
Bakgrund till arbetet	4
Syfte	5
Metod	5
Musikalisk Bakgrund	6
Sommaren 2012.....	9
John Cleese och kreativitet	9
Låtskrivandet	10
Förberedelser för projektet.....	11
De olika tillvägagångssätten	11
Skapa tillsammans.....	11
Fördela förarbetet	11
En tar kommandot	11
Studion	11
Välja låtar.....	12
Running Girl.....	12
Animals	12
First Light.....	13
Waiting	13
Utförande	13
First Light.....	13
Animals	14
Replokalen	14
Dag 1	14
Dag 2.....	15

Dag 3 och 4	16
Utvärdering av tillvägagångssätten.....	16
Avslutning.....	19
Bilaga 1	21
Bilaga 2	22
Bilaga 3	25
Bilaga 4	27

Bakgrund till arbetet

Jag har under några år varit med i ett band som vi kallar Calling Diana och vi skriver popmusik. Killarna i bandet är väldigt begåvade och skickliga på så många olika saker och vi skriver tillsammans låtar som vi själva tycker blir väldigt bra. Problemet är bara att arbetet går långsamt. Vi har en hög ambitionsnivå för att det finns en hög kompetens inom gruppen men samtidigt dåligt med tid för bandet vilket medför att processen för att skriva, spela in och mixa en låt är lång – ibland väldigt lång. Men det häftiga är att vi fortfarande är motiverade efter lång tid av lite framsteg. Jag är övertygad om att det är musiken som håller oss kvar. För mig är Calling Diana den enda plats där jag i nuläget skriver musik så för mig är också det en dragningskraft till gruppen då jag har en vilja att få skriva. Men de andra i bandet skriver alla på olika håll och skulle lika gärna kunna vara mätta på att skriva låtar, men ändå finns bandet kvar.

Musiken är melodisk och drömsk men vi drar oss inte för att skita till det och ta upp tempot. Vi försöker också tänka väldigt dynamiskt då vi vill kunna skapa något både väldigt litet och något väldigt stort. Vi försöker alltså måla med både stora och små penslar när vi skriver vår musik. Musiken är målinriktad och vi flörtar ständigt med det kommersiella utan att för den delen kompromissa med vad vi själva anser vara god smak. Som vi ser det kommer vår musik inte ha det svårt att en dag hamna på radiostationernas spellistor. Instrumenteringen skiftar i nuläget från låt till låt men vi har en uppsättning med trummor, bas, elgitarr, akustisk gitarr, keyboard och sång som utgångspunkt. Jag upplever att vi nu är i en fas där våra nya låtar och hur de utformas börjar definiera en friare form i instrumenteringen än den vi hade tidigare. När vi skriver låtar sitter vi inte sällan med varsitt instrument som inte nödvändigtvis är vårt första instrument. Detta har vi känt ger en friare skapandemiljö där man inte så lätt hamnar i invanda spelmönster utan kan lite enklare sätta kompositionen i första rummet.

Under ett par veckor sommaren, 2012, samlades vi hemma hos en av oss för att skriva musik. Vi tog med oss nödvändiga instrument, såsom gitarrer och någon keyboard och utöver det använde vi det som fanns att tillhandahålla hemma hos varje person; lådor, väskor, dragspel och annat. Med hjälp av detta började vi från noll och skrev tillsammans låtar under 10 dagar - vi skrev 9 stycken. Låtar som fortfarande idag är på samma stadie som då för att vi inte tagit tag i dem. Detta med undantag för ett par låtar som faktiskt är helt färdigskrivna och till och med färdigproducerade, mixade och mastrade. Men vi ser ibland tillbaka på den låtskatten som vi lyckades skapa där förra sommaren och det finns en stor vilja att göra någonting av den, men den stora frågan är hur. Vi har hittills tagit det som det kommit, vi har jobbat när vi kunnat och i perioder tagit några krafttag för att så småningom hamna tillbaka vårt vanliga tempo.

Med detta examensarbete avser jag ändra på det. Jag vill ta vara på några av dessa låtar och testa olika tillvägagångssätt för att få färdigt dem. Detta för att kunna hitta ett eller flera tillvägagångssätt som passar oss som grupp och som kan visa på vad som gör att vi kommer framåt i processen och vad som håller oss tillbaka. Jag vill dels återskapa miljön där de skrevs för att därifrån ta de vidare till nästa steg som innebär arrangering, instrumentering och inspelning. Jag vill också se på effekterna av att någon i gruppen, i det här fallet jag, tar ett steg fram och leder gruppen under en period. Vi är annars en grupp där alla jobbat ungefär lika över lag och där ingen stuckit ut hakan speciellt mycket så det skulle vara intressant att se hur vi reagerar på det som grupp och om vi har något att lära av detta.

Syfte

Jag vill undersöka processen från låtidé till att låten är färdig att mixas. I denna process innefattas arrangering, skriva text, instrumentering och komposition. Jag vill se vad som kan hjälpa ett band eller grupp att komma framåt i låtskrivarprocessen och vad man ska vara vaksam inför som kan komma att bromsa eller hämma arbetet.

Metod

För att hitta nya vägar vill jag använda mig av olika tillvägagångssätt på fyra låtar. Jag kommer utgå ifrån låtidéer som är mer eller mindre färdiga när det kommer till melodi och ackord men som saknar text, instrumentering, arrangemang och produktion då det är just denna process jag vill fokusera på då det är den som fungerat sämst för oss som grupp.

- Låt nummer ett kommer att färdigställas med gruppen samlad i replokalen utan förberedelser.
- På låt nummer två delas ansvaret för att förbereda olika områden såsom instrumentering och arrangering ut på alla i gruppen för att sedan sätta ihop allt i replokalen.
- Till låt nummer tre kommer jag som projektledare bestämma arrangemang och instrumentering.
- Låt nummer fyra arrangeras i studion.

Dessa tillvägagångssätt kommer jag sedan att analysera med hjälp av loggbok och försöka utröna vilken av dessa vägar som passar oss som grupp bäst och på vilket sätt de olika vägarna kan vara både bra och dåliga. Slutprodukten kommer att bli en inspelning av dessa låtar och en uppsats som beskriver processen.

Musikalisk Bakgrund

Alla vi människor har haft unika musikaliska resor. Alla de korta mötena med ny musik vi inte vet mycket om och de längre perioderna med musiken vi lär känna väl har format oss till olika musikaliska individer. Vi möter under vår livstid nästan all sorts musik som finns men det är var vi väljer att stanna till en längre stund som verkligen ger avtryck i vårt eget musicerande. Min resa har kantats av brassmusik, körmusik, musikal, hip-hop och mycket mer, och allt detta brokiga, tillsynes osammanhängande, har gjort mig till den jag är idag.

Det hela började när jag var liten och växte upp inom frälsningsarmén där körsång och brassmusik var stora komponenter. Inom kyrkan över lag växer man upp i en miljö med mycket musik och ofta goda chanser att på ett enkelt sätt börja med ett instrument eller sjunga i tidig ålder. Själv började jag med kornett när jag var sju år. Det fanns ett mini-brass som spelade enkel brassmusik för barn med melodier som *Oh when the saints* och liknande. Noter fanns med från lektion ett och tack vare min tidiga introduktion blev det med tiden ett användbart hjälpmedel för mig i både skola och i andra musikaliska sammanhang. Även min scenvana tog sina första trevande steg här. Vi hade ett par, tre framträdanden med den lilla orkestern i kyrkans gudstjänster och jag spelade till och med ett solo - mitt första.

Tre år senare, när jag var tio år, började jag i fjärde klass och det var då tillåtet att börja med lektioner på kulturskolan. Det gjorde jag också och jag fortsatte på den inslagna vägen och valde trumpet. Jag började bli för gammal för mini-brasset i kyrkan och detta var den naturliga vägen att ta om jag ville fortsätta spela. Det kändes spännande att få ny lärare och det fanns flera orkestrar på skolan som man kunde spela i. Jag kom att vandra mellan ett flertal orkestrar under de kommande åren vilket fick mig att spela alla sorters musik på min trumpet. Allt från den klassiska orkestern till rockbrasset som spelade arrangemang av låtar som *Smoke on the water* och *The Final Countdown*. Min sociala utveckling fick jobba på högvarv under den här tiden också då jag mötte väldigt mycket nytt folk i alla orkestrar.

Samtidigt bytte jag skola i fyran för att börja i musikklass som mina äldre syskon gjort innan mig. Jag hade redan i lågstadiet enkelt för mig på musik- och körlektionerna och det kändes naturligt att fortsätta på musikspåret. Detta var mycket tack vare mina föräldrar som hade sett på mina syskon hur mycket positivt som kom med att man gick i musikklass. Jag kände tidigt att jag hamnat rätt, för de roligaste lektionerna var helt klart musiklektionerna och jag kunde nu använda mina kunskaper inom notläsning för att briljera för mina nya klasskompisar.

Vid sidan av skolan under den här tiden startade jag tillsammans med en god vän ett band och hur det kom sig att jag började spela elgitarr i bandet har jag svårt att komma ihåg helt och hållet. Jag började nämligen ta gitarrlektioner på kulturskolan i samband med detta och om det var lektionerna eller bandet som kom först vet jag inte. Men jag hade i alla fall spelat trumpet i fem, sex år vid det här laget och att ta musiken vidare var nog ett logiskt steg både för mig och för mina föräldrar som gladeligen såg till att jag fick min första gitarr. I bandet skrev vi låtar och repade ihop. Vi blev riktigt tajta vänner och kom att spela ihop ända upp i gymnasiet då vi lyckats bli ganska etablerade inom Örebros garagebands-scen. Vi var till och med ett av de yngsta banden som någonsin spelat på några av Örebros krogscener, och det tack vare lite undantag från regelverket, vi var ju minderåriga. Detta var oerhört utvecklande då vi fick se många olika konsertlokaler, möta arrangörer, träffa publik. Vi fick förstås också lära oss att spela in våra låtar, lite mixning, göra omslag, skicka skivor till skivbolag och tidningar.

Men min roll i bandet var inte att vara någon frontfigur. Jag spelade gitarr och kunde gömma mig lite bakom de andra som var ett år äldre och tog för sig mer. Jag var ingen asocial person men jag var inte den som alltid i alla sammanhang ville visa vad jag kunde och jag hamnade därför gärna lite i bakgrunden. Men åren gick och jag ställde mig till slut längst fram på scenen själv och sjöng inför publik i åttan då jag sjöng solo på skolans julkonsert. Min familj blev förvånade, jag hade inte sagt något, och de visste väl i princip inte att jag kunde sjunga. Men det kunde jag och det visste jag mycket väl men efter den dagen visste fler vad jag gick för och jag vågade ta för mig mer.

I gymnasiet började jag så ta sånglektioner och min utveckling tog riktig fart. Det var nu verkligen sången som blev mitt fokus. Aktiviteten med bandet avtog och stannade till slut av helt, mitt engagemang i trumpeteten var begränsat till två timmar i veckan på frälsningsarmén, i det stora brasset som jag nu var uppgraderad till, och till storbandet på kulturskolan, och gitarren hanns mer eller mindre inte med. Sången däremot fanns med hela tiden. Jag gick med i en kör i skolan som höll väldigt hög klass och jag gick med i musikallinjen på kulturskolan där jag fick göra för mig helt nya saker. Jag fick öva mycket på notläsning i sång och att intonera mot de jag sjöng med. Att vara vaken mot vad som händer runtomkring mig i musiken och i hur folk agerade fanns med i både kören och musikalen. Att kunna musicera och interagera samtidigt övades det flitigt på under gymnasiet och jag tog därför många steg i min musikaliska utveckling. Jag började bli säker på min sak och jag började verkligen kunna lyssna mer och ta in andra intryck samtidigt som jag sjöng eller spelade. Jag fick också en ökad repertoarkännedom och en genrebredd som jag inte haft innan. Inom musikalvärldens väggar rymdes allt från soul-låtar till mer klassiskt tonande musik och i kören sjöng vi allt från modern körmusik av det friare slaget till pop- och rockmusik och jag kunde tycka att allt var bra så länge det höll en viss nivå. Detta är något jag är tacksam för då jag tror att jag har genom min breda musikaliska bas lärt mig att uppskatta all sorts musik eller i alla fall inte döma ut något som låter annorlunda och konstigt vid första lyssningen.

Efter gymnasiets slut var det ingen tvekan om att sången var mitt huvudinstrument. Jag hade nu tagit mig fram på trumpet, gitarr och även piano på gymnasiet men det jag kände var min grej var helt klart sången. Jag kände mig inte bunden bakom ett instrument, jag kände mig duktig och jag ville någonting med min sång. Så jag kunde inte sluta nu. Jag fortsatte så till en folkhögskola där jag gick två år med sången som mitt främsta instrument. Äntligen såg andra på mig som sångare i första rummet och inte trumpetare eller gitarrist som jag ju var så mycket sämre på i mina ögon. Att folk runt omkring mig såg mig som sångare gjorde mig tryggare i min egen roll som musiker och min personliga utveckling under folkhögskoleåren med allt vad det innebar sköt i höjden och tryggheten letade sig djupare in i mig som person också. En identitet hade börjat att på riktigt ta form.

Efter de stärkande folkhögskoleåren där jag fått en ny bas i Stockholm med många nya vänner började jag på Kungliga Musikhögskolan med sången som mitt absoluta instrument. En nyfikenhet över vad utbildningen kunde ge mig fanns påtagligt under första året. Men känslan av att inte veta vad jag själv ville och en osäkerhet inför framtiden började ändå ta form och under andra året på skolan blev avstånden mellan lektionerna längre och kraven på egna mål och viljor större, något som jag märkte saknades. Jag gick på en jazzutbildning utan att egentligen gilla jazz särskilt mycket och jag visste inte hur jag skulle klara mig på att bara sjunga resten av livet och jag ställde mig själv frågan om jag verkligen var den personen som var sin egen arbetsgivare, som ordnar spelningar och ser till att rätt personer får höra om mig. Den där personen som funnits med under hela uppväxten som gärna gömde sig bakom bandkompisar eller orkestermedlemmar fanns helt klart kvar och gör fortfarande. Men under mitt andra år på skolan började jag hitta verktyg att komma över osäkerheten. Jag började skriva musik och därigenom träffade jag nytt folk på skolan som kände som jag. Vi startade ett band och en låtskrivarpool där vi kunde gå ihop två eller flera och hjälpas åt. Jag hade inte skrivit mycket musik sen bandet i högstadiet så jag hade mycket att stå i när jag försökte hitta mitt sätt att skriva och att få låtar färdiga. Men vi jobbade på och håller fortfarande på och vi är alla förhoppningsfulla inför framtiden. Vi tror på det vi gör och det känns som väl investerade timmar när vi jobbar.

Ett annat steg i att känna mig tryggare för framtiden var att söka till det pedagogiska påbyggnadsåret för musiker, något som jag inte ångrar en sekund. När det programmet drog igång under mitt tredje år på musikhögskolan kände jag att jag verkligen lärde mig något som direkt kommer ge mig en säkrare grund att stå på när skolan är slut. Jag fick nu använda en sida av mig som alltid funnits där men som inte helt fått de verktygen den behöver för att arbeta. Men i och med att man kastades in i att börja undervisa väldigt tidigt tvingades jag att utvecklas mycket på kort tid. Jag fick även börja se på mitt eget musicerande ur andras ögon och försöka sätta ord på vad jag själv gör i min sång. Det fanns mycket teknik som jag länge tagit för given som jag när jag började ge sånglektioner var tvungen att bryta ner för att veta precis vad jag gjorde för att sen kunna berätta det för mina elever. Detta var en process som började i trean och som fortsätter nu under mitt fjärde år och som säkerligen kommer fortsätta långt efter jag lämnar skolan. Jag känner nästan att alla musiker någon gång ska testa att bli lärare. Även om man inte tycker det är det roligaste i världen är jag ändå övertygad om att man kommer lära sig något om sig själv och sitt instrument. Man tvingas se över sitt spelande eller sjungande, man måste tänka, hitta nya ord för saker och man utmanas i att bli tydligare och mer medveten om vad man håller på med. I alla fall har det varit så för mig under den här korta tiden jag hållit på med undervisning och jag tror att när jag tittar tillbaka om några år kommer detta varit en av de perioderna i min musikaliska bakgrund som har medvetandegjort mig allra mest när det gäller mitt eget musicerande.

Sommaren 2012

Det var sommaren 2012 och jag var klar med mina två första år på musikhögskolan i Stockholm och hade precis kommit tillbaka från Australien där jag varit i två veckor och sjungit gospel. Det var högsommar i Sverige vilket betyder mitt i vintern för en australiensare. Det var en fantastisk upplevelse men det var också en fantastisk känsla att komma hem igen till ett varmt Stockholm som bjöd på långa, ljusa dagar och högsåsong för engångsgrillarna. Jag kom hem lagom till två veckor av kreativitet och musikglädje. Jag och mina vänner i mitt band Calling Diana hade sedan länge bokat dessa två veckor för att skriva ny musik, hänga och fokusera. Vi hade haft bandet ett tag nu och vi kände att vi ville ha ny musik och det enda sättet var att skriva nytt. Under terminerna var det svårt att hitta mer än en dag här och där så nu ville vi slå på stort, vi skulle ha två hela veckor till förfogande.

John Cleese och kreativitet

Någon av de allra första dagarna började en av killarna i bandet berätta om ett klipp han sett med John Cleese¹ där han håller föredrag om kreativitet. Han hade själv nyligen sett klippet och talade väldigt inspirerat om det, så inspirerat att vi inte kunde motstå att se det där och då. Vi såg det under lunchen och blev allihop väldigt peppade av det.

I föredraget beskriver Cleese en modell för hur man på bästa sätt kan främja sin kreativitet, vilka faktorer som krävs och vad dom står för. Han talar om två olika lägen vi kan vara i; ett stängt och ett öppet läge. Det stängda läget är det läge vi oftast är i när vi är på exempelvis jobbet. Det är ett läge där vi ständigt tänker på allt som måste göras och att vi måste sätta fart om vi vill få någonting gjort. Det är ett aktivt, nästan oroligt, läge där vi ofta blir otåliga med oss själva. Det finns spänningar och definitivt ingen humor. Det öppna läget däremot, beskrivs som avspänt, lekfullt och utan tvång. Ett läge där nyfikenhet får tillåtelse att ha ett självändamål då vi inte är under pressen att få en specifik sak gjord. På detta sätt låter ju det stängda läget väldigt mycket tråkigare och på många sätt värdelöst i en kreativ process men Cleese menar på att både lägena behövs och bör användas. För att lösa problem bör man försätta sig i öppet läge och för att implementera lösningen bör man fokusera och försätta sig i stängt läge för att sedan gå tillbaka till öppet läge och se på resultatet med kreativa ögon. Det hela låter som att det kan fungera och det verkar enkelt. Men för att hitta till det öppna läget krävs vissa saker.

Det första som behövs är en plats. Det behöver vara en plats fri från omvärlden och vardagliga bestyr. Sen behöver man tid. Inte obestämt, tvärtom, en bestämd period på cirka 90 minuter i stöten för att klara av det som behöver göras. Har du för lite tid hinner du inte hitta in i det öppna läget i och med att man har den egenskapen att man gärna börjar tänka på annat som måste göras. Det är nämligen så att det är lättare att fokusera på småsaker som man kan klara av nu än att lägga tid på stora saker som inte är så brådskande. Har du i stället ett för långt pass inbokat orkar du helt enkelt inte och av den anledningen kvävs kreativiteten. Det tredje som behövs är också tid. Tid att arbeta med sina idéer. Att nöja sig med första bästa idé för att snabbt bli klar tycker inte Cleese har varit det bästa alternativet. Att i stället ta den tiden man har för att utforska nya vägar har gett de mest kreativa lösningarna även om oron över att inte bli klar eller den otillfredsställande känslan av att dra ut på processen funnits där. Att ha självförtroende är också ett steg in i öppet läge. Det får inte finnas en oro över att man kan göra

¹ Video: <http://www.youtube.com/watch?v=AU5x1Ea7NjQ>

Textform: <http://news.rapgenius.com/John-cleese-lecture-on-creativity-annotated>

Hämtat 2014-03-10

ett misstag, för i lek och kreativitet finns inget sådant. Man måste gå in i öppet läge med tanken att man kan komma att säga någonting knäppt eller säga något dumt för det är en del av processen. Så den sista faktorn som behövs för att komma in i öppet läge: humor. John Cleese beskriver humor som det som kan försätta människor i öppet läge snabbare än någonting annat. Humor för med sig avslappning och lekfullhet vilket behövs för kreativitet. Humor behövs i alla sammanhang och är inte som man kan tro för fult för vissa lite finare eller allvarligare sammanhang. Här skiljer Cleese på allvarlig och högtidlig, där högtidlig är något som inte behövs, det är något påtvingat och påklistrat. Ett allvarligt sammanhang som en begravning eller liknande tål humor då det kan vara befriande i att det är så nära kopplat till oss som människor och våra känslor.

Låtskrivandet

Det var med detta i åtanke som vi gick in vår låtskrivarperiod den sommaren. Vi började ofta dagarna med att stämma av hur länge vi skulle hålla på, när folk behövde åka och så vidare och sen gick vi in i skrivprocessen. Vi försökte lägga ifrån oss mobiler och annat förutom när vi behövde spela in idéer och det hela kändes väldigt fokuserat. Resultatet blev också väldigt bra och låtarna som skrevs har vi än idag med oss och det är musik som vi alla är stolta över.

Processen gick oftast till så att någon tog ett instrument och började spela. Vi gick i de flesta låtarna in utan förberedelser och gjorde allt från grunden tillsammans. Det var bara någon låt där det redan fanns det där första kornet till något som vi sen byggde vidare på. När någon sen börjat spela och till slut fastnat vid någon idé fyllde vi andra på. Någon genom att nynna en melodi, någon annan trummandes på en låda eller liknande. Vi hade aldrig något trumset utan skrev låtarna hemma i olika vardagsrum vilket definitivt präglade låtarna. Detta med yttre omständigheter, vilka instrument som fanns den dagen, hur många arga grannar det fanns i byggnaden och om det regnade eller inte fick påverka oss mycket. Och låtarna är i sin grund enkla.

Det är detta som rent musikaliskt ligger som grund för det här arbetet. Låtarna jag använder i projektet är i grunden skrivna under sommaren 2012 och tillsammans med alla i bandet.

Förberedelser för projektet

De olika tillvägagångssätten

Tanken med det här projektet var att hitta ett eller flera sätt att färdigställa låtar från ganska färdig idé till en låt som var färdig att spelas in. Vi hade under de åren vi hållit på med bandet oftast jobbat med låtar två och två i studion där vi spelade in idéer allteftersom de kom. En positiv sak som kom med det var att man under processen fick höra sina idéer inspelade direkt så man kunde lyssna på dom utan att behöva spela dom samtidigt. Detta gjorde att man kunde lägga all fokus på att lyssna och jag tror man hör saker man inte skulle ha hört om man också var tvungen att samtidigt spela ett instrument. Bland de negativa sidorna med detta var viljan att få allting perfekt innan man kunde gå vidare vilket resulterade i att man kunde sitta ett par timmar med en gitarrslinga som man ändå inte visste skulle vara kvar i slutändan. I och med att man kan lyssna och analysera minsta lilla grej så börjar man justera smågrejer innan den stora bilden är klar vilket vi märkt tar väldigt lång tid och är också väldigt ineffektivt då det ofta slutat med att man plockat bort saker som man jobbat mycket med.

Så inför det här projektet behövdes något annat än vår vanliga studioprocess. Jag ville återskapa den miljön där vi skrev låtarna på något sätt och där man kunde få en helhetsbild rätt så snabbt. Vi skulle skriva färdigt låtarna i replokalen, tillsammans. Men för att göra det hela intressant skulle vi ha några olika ingångar till låtarna.

Skapa tillsammans utan förberedelser

Den första ingången skulle bli att inte förbereda sig så mycket utan ganska förutsättningslöst gå in i replokalen och färdigställa en låt. Vi skulle liksom vi gjorde när vi skrev låten låta allas idéer testas och nötas och vi skulle låta andras idéer ge oss själva nya vinklar och perspektiv.

Fördela förarbetet

Den andra ingången skulle få bli lite mer ordnad. På förhand skulle vi dela upp arbetet och alla skulle få ta ansvar för att fundera på olika områden såsom arrangemang och dynamik. Detta skulle vi sedan sätta ihop tillsammans i replokalen där vi skulle få lösa problemen som kanske skulle uppstå när man tänkt olika.

En tar kommandot

Motsatsen till den förra ingången är en variant som vi inte har provat på i vår grupp och det är att bara låta en av oss bestämma. Vi har pratat mycket tillsammans om hur vår styrka är att vi är sex personer i bandet och hur alla är låtskrivare och inte nog med det, vi matchar varandra ganska bra och kommer bra överens vilket gör det ganska lätt att skriva ihop. Men en tanke jag fick inför arbetet var att det kanske är för mycket stötande och blötande av idéer och att man i stället ska låta en göra jobbet färdigt innan man presenterar sin idé. Detta för att låta en persons idé färdigställas utan att hela tiden ifrågasättas eller utmanas av andra personers idéer. Kanske kunde detta vara ett sätt att öka vår effektivitet. Låten skulle sedan sättas ihop under kommando av den som bestämt allt i replokalen.

Skriva i studion

För att få en rättvis bild av hur vårt vanliga arbetssätt i studion fungerade skulle vi också skriva en låt där under samma period som vi gjorde de andra låtarna i replokalen. Allt för att få bort så många yttre faktorer som möjligt såsom personers scheman, semestrar och annat som kan komma i vägen när jag senare skulle jämföra de olika tillvägagångssätten i slutet av projektet.

Välja låtar

Med tillvägagångssätten klara var det några saker som behövde bestämmas innan vi satte igång med projektet. En av de sakerna var att välja låtar. Jag ville ta låtar som vi kommit en bit med men som vi inte var färdiga med. Det skulle gå att jobba med låtarna i grupp och det skulle inte vara för bestämt om hur allt skulle låta redan. Det fanns vid den punkten ungefär åtta sådana låtar. Vi hade inte spelat låtarna någon gång tillsammans och hade därför ingenting bestämt i fråga om instrumentering eller arrangemang vilket var perfekt. Det som fanns på alla låtar var melodi och ackord och även form till viss del så det var bara att välja några. Jag ville inte ha för många låtar med i projektet för att kunna säkerställa att jag kunde hinna med allt samtidigt som jag inte kunde ta för få heller för att i slutändan stå där med endast två testade metoder som båda var ineffektiva. Så jag landade på att testa fyra metoder på fyra låtar.

Att välja vilka låtar blev ganska enkelt. Det blev ganska naturligt att välja fyra ganska olika låtar i och med att jag utan att tänka på det började se den stora bilden av projektet. Vilket band vill vi bli? Hur skulle låtarna kunna fungera live? För att få till en bra spelning i framtiden ville jag ha just dynamik och bredd i låtvalet samtidigt som jag ville plocka fram låtar som vi alla i bandet trodde på mycket och som vi själva gillade. Allt för att projektet skulle bli så inspirerande som möjligt och för att vi verkligen skulle få användning för det jobb vi skulle lägga på det.

Running Girl

Första låten som valdes var *Running Girl*. Denna låt saknade det mesta. Till en början fanns bara en ackordsrunda som vi jammade på tillsammans under sommaren 2012 och som jag vid ett senare tillfälle skrev en melodi till. Då skrevs också en körslinga som var det enda i arrangemangsväg vi hade i början av det här projektet. Texten hade jag också skrivit färdigt till 80 % innan projektet började, det fanns ungefär fyra verser. Men det fanns ingen refräng, varken musikaliskt eller textmässigt, så det var en av sakerna vi behövde. Så vi behövde åtminstone en del till innan låten kunde kännas komplett.

Jag tyckte att detta kunde vara den låten som vi testade metod ett på. Att tillsammans i replokalen utan förberedelser utforska vilka vägar vi skulle ta för att komma vidare. Eftersom vi behövde en helt ny del kändes det kul att få göra det tillsammans då det visat sig förr att det kan fungera väldigt bra för oss att skriva saker i grupp. I och med att arrangemanget inte hade kommit långt så var detta också en perfekt låt att se hur även detta fungerade att jobba med tillsammans.

Animals

Andra låten jag valde var en låt med arbetsnamnet *Animals*. Det är en låt som vi har känt starkt för och som kommit precis så långt i skivprocessen som krävdes för att platsa i arbetet. Det fanns ingen text men en idé om form fanns vilket gjorde att några av ramarna redan var satta vilket lämnade oss med lagom mycket att göra på låten. På denna låt delades ansvaret för de olika områdena, instrumentering, text, form och arrangemang upp på oss i gruppen för att sedan sättas ihop gemensamt i replokalen. Det hela föll sig ganska naturligt då de flesta av oss redan innan projektet visat intresse för olika delar av låten så uppdelningen skulle bli rätt så smärtfri.

- Olle (keyboard) skulle basa över texten och se till att ett tema bestäms och sätta igång arbetet med texten.
- David och Pär (trummor och bas) skulle tänka till om groove och grundläggande tänk kring trummornas och basens roll.
- Joel, Eirik och jag (Gitarr, elgitarr och sång) skulle tänka kring instrumentering och arrangemang i form av instrumentala melodislingor och kör-arrangemang.

Detta skulle sedan som sagt sättas ihop i replokalen och vi skulle på plats limma ihop de olika delarna med instrumenten i hand för ett förhoppningsvis positivt resultat.

First Light

First Light var en låt som vi i starten av projektet haft med oss men aldrig riktigt tagit tag i. Tanken om låten var ganska annorlunda mot de andra låtarna vilket kändes kul och det skulle vara roligt att få med den i projektet tänkte jag. Så jag bestämde mig för att ta tag i den här låten själv och använda mig av tillvägagångssätt nummer tre till denna. Jag skulle sätta mig ner och bestämma så mycket jag kunde om låten för att sedan försöka få med mig bandet på mina idéer.

Waiting

Waiting blev den fjärde låten. Efter att ha bestämt de tre tidigare låtarna kände jag för att få med en låt med lite mer fart i. Det fanns då ett par tre alternativ men *Waiting* var den som stack ut mest och som jag själv kände mest för vid tillfället. Vi skulle göra klart på vårt vanliga sätt i studion jobbandes två och två eller så många som kunde. På så sätt skulle vi vara olika personer som jobbade på den för att få med allas tankar och viljor i låten.

Utförande

Förberedelser med låt två och tre

Innan vi satte igång med själva skrivandet skulle lite förarbete klaras av. Jag hade i uppgift att förbereda allt på *First Light* och instrumentering och arrangemang på *Animals*.

First Light

På *First Light* började jag med att lyssna igenom gamla memos av låten för att komma tillbaka till ursprunget av låten. Det är ett väldigt grovt första utkast med David som nynnar en melodi till ett rubaterat gitarrspel. Det är versen på låten. Del två av låten kom till senare vid ett tillfälle där David tog tag i låten igen och skrev en efterföljande del som egentligen var rätt fristående från det som tidigare funnits på låten men som vi kände verkligen kunde komma att fungera bra ihop.

Det var något visst med versackorden kände vi. I slutet av varje period är det ett extra slag som på något sätt skjutsar tillbaka in den som lyssnar eller spelar i en ny runda. Och när vi suttit och spelat den har detta gjort den nästan självspelande. Det är något meditativt över den rundan, att den bara går runt, runt och aldrig riktigt landar. Den känslan ville jag behålla när vi satte ihop låten. Instrumentvalen, texten och arrangemang, allt skulle inneha den där magin.

Starten med textarbetet började i några ord som David råkat sjunga på memon och som också var arbetsnamnet, *At the first of light*. I och med att det inte riktigt fungerar rent grammatiskt behövdes lite ändringar men innebörden och vad det skulle kunna stå för tyckte jag lammade riktigt bra med känslan i ackorden så det skulle definitivt vara kvar. Jag ville få till en drömsk text som aldrig riktigt sa något rakt ut, utan som lindade in något så att tolkningsutrymme skulle kunna finnas. Vi har som svenskar ibland svårt att göra detta då vi inte har engelskan som vårt första språk och jag är definitivt ingen expert på vare sig engelska eller att hitta de snyggaste formuleringarna för saker och ting men min vilja och min tanke med denna text var att utmana mig själv i just detta. Jag ville kunna sitta med texten när den var klar och se nya vinklar varje gång. Jag ville tycka om hur orden lät, hur de såg ut och hur de stavades, jag ville få till det. I efterhand är det här krav som jag tror lätt får en att bli pretentiös och jag skulle kunna säga att jag tog mig vatten över huvudet. Men tydliga mål om vad jag

ville att texten skulle bli fick igång mig och jag arbetade intensivt och fick till en text som jag bara gjort små justeringar på i efterhand².

Texten blev drömsk och öppen så jag ville att detta skulle speglas i musiken. Som originalet var kändes den nästan för nära och enkel så jag ville hitta något annat. Jag testade mig fram och med Olles hjälp hittade jag ett synthljud som var väldigt skirt och rakt. Det kändes också drömskt och det kunde tala för sig själv. Min tanke var att det ljudet tillsammans med sången skulle få vara hela versen. Enkelt och drömskt. Del två tänkte jag däremot skulle få ta fart. Ett puttrande bygg med trioler på den nya ackordsrundan med elgitarr samtidigt som synthljudet sakta försvinner bort. Instrument läggs till och till slut skulle vi vara framme i klimax på den gamla ackordsrundan med fullt band. Ett tungt komp i halvt tempo tänkte jag mig med ett smattrande på gitarrerna medan synth och bas lägger ut sina toner. Det extra slaget i rundan skulle definitivt vara kvar och det skulle markeras extra i trummor med två pukslag. Hur lång tid som behövdes på varje del kände jag var svårt att på förhand bestämma och det var säkert många detaljer som jag inte tänkte på men det finns en gräns för vad man kan föreställa sig ett band spela innan man hör det, speciellt i det här fallet när vi inte spelat så mycket ihop.

Animals

Jag, Eirik och Joel möttes upp för att förbereda vår del av *Animals*. Vi skulle tänka igenom instrumentering, arrangemang och eventuella melodislingor. Det blev ett mycket lyckat möte. Vi började med att lyssna på en gammal memo för att komma i stämning och började direkt spela och sjunga med. Det hela slutade i att vi hittade en helt ny del till låten. Det är den delen som numera är sticket och bryggan. I den delen som innefattar några nya ackord och ett par taktartsändringar gjorde vi också en sångslinga som vi tänkte kunde ligga i oh-körer. I sticket testade vi också att få till en tonartsförändring som skulle göra att det lyfte efter halva rundan. Det kändes kul och vi tänkte att vi skulle försöka få till ett rejält lyft dynamiskt där senare med hela bandet. Angående instrumentering och sound på låten hann vi inte bestämma så mycket. Vi bestämde oss för att på varsitt håll tänka på saken inför repet och att ta det på plats med alla närvarande.

Replokalen

Vi hade bokat in fyra hela dagar i replokalen och var uppriktigt glada över att få till så mycket tid tillsammans. Det var första gången på över ett år vi skulle få spela tillsammans allihop och vår trummis som annars bor i Göteborg var uppe för att vara med under de här dagarna. Det var här i replokalen vi skulle sätta arrangemang och instrumentering på våra låtar för att sedan också spelas in i samma lokal.

Dag 1

Under tiden som några av oss höll på att rigga upp all utrustning var några andra redan igång och började spela. De spelade på *Running Girl* och började leta runt efter en ny del på den låten. Det hela skedde ganska snabbt och jag tror att i och med att det var folk som höll på med annat i rummet samtidigt som det skrevs och att skrivprocessen därför blev rätt så lekfull och ledig hamnade den nya delen på plats ganska så omgående. Jag försökte så gott jag kunde observera det som hände samtidigt som jag var med i processen och fyllde på med idéer men det var inte det lättaste. Men det var två av oss som var mest drivande den här gången. De såg till att idéerna som kom från de som spelade och nynnade togs till vara på och försökte hitta nya melodier som skulle knyta ihop den melodiska säcken. Och vips stod vi där med en komplett låt. När allt var upprigat i form av instrument och

² Se bilaga 1. *First Light*, text 2014.

inspelningsteknik började vi sätta ihop låten. Vi började med att bara lägga in den nya refrängen på de klassiska ställena efter en vers eller två med dubbelrefräng i slutet. Sedan spelade vi detta om och om igen med små justeringar i formen hela tiden. Vi testade oss helt enkelt fram efter vad som kändes bäst. Det slutade i en form som lyder:

Intro – Vers – Mellanspel – Vers – Refräng – Mellanspel – Vers x2 – Refräng – Outro

Mellan genomspelningarna letade vi oss också fram efter hur vi skulle spela låten och trummorna var ett av de instrument som var svårast att hitta rollen för. Eftersom alla låtarna från början skrevs i olika vardagsrum utan något trumset i närheten eller för den delen någon som spelar trummor var trummorna en av de senare ingredienserna att blandas in i musiken. Vi förlitade oss på handklapp och knän när vi skrev det mesta och detta har medfört att det inte känts naturligt med det vanliga fyr-fyrakompet i någon av låtarna. Vi har helt enkelt fått experimentera med trumsetet för att hitta funktionen som musiken kräver i stället för att forma musiken efter hur man vanligtvis spelar popmusik på trumset. Och vi märkte att denna låt inte var något undantag. Vi började med att hitta en puk-figur som vi kände fungerade väldigt bra och några cymbal-swells kändes också naturliga men det behövdes lite mer driv efter ett tag i låten. Efter att ha testat lite olika marschliknande trumkomp landade vi i ett galopperande pukkomp som gav ett bra driv och rätt anda till låten och texten, *Running Girl*.

Instrumenteringen ville vi göra lite annorlunda på den här låten. När vi första gången spelade den sommaren 2012 spelade någon av oss på Eiriks akustiska barytongitarr. Den gav ett snyggt lågt organiskt sound som vi ville ha kvar på något vis. Vi hade inte med oss den gitarren utan testade med Davids guitalele som är en nylonsträngad akustisk gitarr som är stor som en ukulele. Den gav inte samma djup som Eiriks gitarr men den gav ett sprött organiskt sound så den fick duga. Till den behövdes lite skimmer och då kom Joels autoharp perfekt till pass. Det är ett ganska litet instrument med massor av strängar där man kan trycka på olika knappar för att få fram ackord samtidigt som man drar med plektrum över strängarna. Ljudet är väldigt glittrande och skulle bli en skön kontrast mot den rätt så dova och enkla guitalelen. Till detta matchades en synth-atmosfär och en elgitarrfigur som Olle och Eirik skapade vid samma tillfälle som första delen skrevs av låten.

Under tiden som allt detta hände skrev jag ihop en ganska ogenomtänkt refrängtext för att ha något att sjunga på när vi spelade låten. Men med några småändringar här och där blev den riktigt bra och det är den som fortfarande är kvar.³ Mitt mål med texten när jag skrev den i replokalen var bara att den skulle låta snyggt eftersom det bara var en text som skulle göra musiken rättvisa och inte tvärtom. Det resulterade i en text som kändes bra att sjunga och som gjorde det lätt att få fram uttryck i sången. Och tack vare lite bearbetning fungerade texten också innehållsmässigt. Det arbetet kändes inte svårt och jag tror att det har att göra med att jag har en stark koppling till resten av texten och jag vet precis vad texten ska försöka säga. Så det blev inte så mycket velande fram och tillbaka utan det fanns en tydlig riktning som gjorde det lättare att ta beslut.

Dag 2

Nästa dag ville vi känna på *Animals* och *First Light*. Vi började med *Animals* och det var min grupp som tog kommando och lärde ut den nya delen som vi hade knåpat ihop på vårt förberedande möte några dagar tidigare. Den togs väl emot och vi började repa på den eftersom den var lite klurig med de olika taktarterna och allt. Efter detta kändes det rätt så naturligt att gå vidare med formarbetet. Här tyckte alla till och vi gjorde ungefär som dagen innan att vi testade en variant, pratade om den, gjorde

³ Se bilaga 2. Running Girl text 2013-2014

någon ändring och testade igen. Under tiden visade David och Pär vad de tänkt med bas och trummor och det kändes naturligt och bra för låten. Olle gav mig en text att testa och berättade lite om temat. Det hela kändes som att det höll ihop rätt så bra och jag började genast fila på fler verser och göra små ändringar i Olles text för att det skulle passa bättre rent rytmiskt och till hur jag ville frasera.⁴ Formen föll på plats till slut men vi kämpade på ytterligare ett tag med dynamik och med trummorna som inte heller i den här låten kunde ha något klassiskt trumkomp utan vi var tvungna att tänka utefter låten i stället.

Vi testade också *First Light*. Jag berättade lite om vad jag tänkt med den och gick först igenom formen. Olle visade ljudet som vi hittat och jag visade ungefär vad alla kunde spela i de olika delarna. Jag och Olle visade första delen för de andra med sången och synthen. Det blev ungefär som jag tänkt men vi lade till att Eirik skulle lägga några utfyllande toner mellan två av fraserna för att bättre binda ihop den delen. Bygget blev väldigt organiskt men det svåra blev i klimax-delen efter bygget. Det kändes för stillastående med både synthen och basen på långa toner så efter lite testande fram och tillbaka lät vi synthen vara men basen skulle få spela med i triolerna för att få med ett ännu tyngre driv. Gitarrerna fungerade bra så de behöll vi som jag hade tänkt. I trummorna fungerade det också ganska bra men vi lade till ett extra virvelslag innan det extra slaget i sista takten för att få en figur med först två virvelslag och sedan de två efterföljande puklagen. Detta kändes ännu mer genomtänkt och det fungerade väldigt bra ihop. Under tiden vi repade började också en sångslinga formas under klimax-delen men vi hann aldrig lägga något extra krut på det den här gången utan det fick stanna på en idénivå.

Dag 3 och 4

Under dessa dagar arbetade vi med att repa på det vi redan hade jobbat på och att skriva nytt material. Vi ses inte så ofta i dessa sammanhang och tog tillvara på det här tillfället genom att se till att spela så mycket som möjligt och att skriva nytt och fräscht material.

Studion

Ett par veckor innan vi hade dessa repdagar satte arbetet med *Waiting* igång i studion. Det var jag och Olle som jobbade med texten. Vi utgick ifrån en text som jag skrivit klart till 50 % och vi såg till att texten blev någorlunda klar. Det gick sådär. Det behövdes flera sittningar med den här texten för att den skulle kännas bra och dessvärre så är den här texten än idag under bearbetning.⁵ Men arbetet med resten av låten gick ganska bra. Under några veckors tid möttes vi som planerat två och två eller tre och tre för att skriva på låten och för att skriva och spela in. När vi spelade in instrument gjorde vi det till en bakgrund med klick och en beatloop vi själva spelat in. Vi jobbade ganska fokuserat med en sak i taget. En gång kunde vi arbeta med beatet, en annan med pianot. Detta arbetssätt blir lite grann som att bygga en vägg av tegelstenar där man först lägger grunden med beat för att sedan bygga vidare sten för sten.

Utvärdering av tillvägagångssätten

Det har varit en rolig resa som har visat oss som grupp många saker om oss själv och hur vi fungerar ihop. Och det har visat sig när vi fungerar som bäst och skapar enligt oss de bästa låtarna.

⁴ Se bilaga 3. Animals text 2014

⁵ Se bilaga 4. Waiting text 2013-2014

Att skriva färdigt låtarna i replokalen var för oss ett smart drag. Eftersom det var saker som skulle lösas av instrument och sång var det väldigt naturligt att göra det med instrumenten redo och med alla samlade för att kunna testa allting i sin helhet direkt. Om man ska utgå ifrån John Cleeses fyra kriterier för att hitta till det öppna läget i kreativiteten gjorde vi ett helt ok jobb.

Steg ett: plats. Replokalen fanns ute på Lidingö och vi gjorde inget annat än att spela och prata om bandet när vi var där ute. Jag stängde medvetet av min telefon under tiden vi repade och jag vet att flera andra gjorde likadant vilket skärmade av oss från omvärlden ytterligare. Jag tror däremot att vi kunde ha tjänat på att gemensamt besluta om till exempel telefonförbud under repen för att alla skulle hitta samma fokus. Det hade nog hjälpt oss att vara mer på samma nivå gällande engagemang och det hade nog kunna effektiviserat arbetet något.

Steg två: tid. Här kunde vi varit tydligare för oss själv genom att göra upp ett schema för varje dag med tydliga pauser. Att vi inte gjorde det skapade nog ibland lite trötthet och dåligt fokus bland oss när vi ibland hållit på för länge utan paus eller mat. Detta kan ha resulterat i hastiga beslut eller en avsaknad av beslut på grund av bristande intresse eller energi.

Steg tre: tid. Tid att arbeta med idéerna. Här är vi ganska bra på att ge idéerna tiden de behöver. Och vi nöjer oss verkligen inte med första bästa lösning utan vrider och vänder länge på form, arrangemang och melodi innan vi stannar vid någonting. Här kan jag däremot vilja hävda att vi stannar för länge ibland och några av oss har svårt att lita på besluten som vi fattar och söker oavbrutet efter nya vägar och hittar på alla möjliga ursäkter för att motivera det. Detta är något som jag själv tycker kan bli jobbigt. Det är svårt att se gränsen för hur mycket tid man ska ge för att tillräckligt många idéer ska få plats att luftas och när man ska sätta stopp och köra på ett av alternativen. Det känns som ett område där man aldrig riktigt blir färdig och där man i ett band alltid kommer att få kompromissa men jag tror att vi kommer att tjäna på att vara lite mer bestämmande i framtiden. För att det ska fungera tror jag också på att vi behöver tydligare mål och deadlines. Det kan verkligen vara en faktor i att vissa fortsätter i oändlighet att göra ändringar. Finns det en deadline för när något ska vara klart blir man oftast det har jag upplevt. Det skulle nog också kunna vara en god idé för oss att ha någon som tar tag i att se till att målen och kraven följs upp och att låtar och mixar färdigställs. Här kan vi som band också bli lite väl demokratiska i det att alla bestämmer men också ingen. Alla får komma med idéer som blir lika mycket värda men det blir inte naturligt för någon att sätta ner foten och säga att nu är det färdigt då det finns en risk att man trampar någon på tårna. Tydligare regler för hur vi själva jobbar kommer vara viktigt i vårt bands fortsättning. Struktur som följer Cleeses regler för kreativitet så att inte reglerna låser oss utan snarare låser upp oss och hjälper oss framåt på ett effektivt och kreativt sätt.

Steg fyra: humor. Vi trivs väldigt bra ihop och jag tror detta är en stor bidragande faktor till varför vi ens håller på. Vi har roligt ihop och vi ser inte bara allvar i att skriva låtar. Seriösa förslag varvas med skämtsamma och enligt Cleese verkar det som att det hjälper oss i vårt arbete att få fram kreativa idéer vilket jag är beredd att hålla med om.

Om jag vänder blicken mot de olika sätten vi använde oss av ser jag flest fördelar med de olika ingångarna till replokalen. I studion har jag känt att det inte fungerat så bra. Det drar mer än gärna ut på tiden och arbetssättet känns ineffektivt. I och med att vi oftast jobbat med en sak i taget har det tagit lång tid innan man fått en helhetsbild, något man fick direkt i replokalen. En annan sida av arbetet är att det inte känns något vidare organiskt. När man spelar in i studion är det enkelt att spela in korta sekvenser och i efterhand klippa ihop olika tagningar till en perfekt tagning men man förlorar ofta känslan man får i en replokal där man hör karaktären i varje instrument på grund av de små felen. Däremot får man en bättre bild av hur låten en gång kanske kommer låta när den är färdigproducerad vilket är svårare i replokalen där den snarare låter som man kommer spela den live.

Jag tror att den viktiga frågan man måste ställa sig som band är vilket man prioriterar högst. Ska det låta bäst på skiva eller live? Skriver man låtarna i replokalen kommer det bli enklare att repa ihop sig inför en konsert än om man skriver färdigt låtarna i studion där man har en tendens att skriva svårare saker som kanske låter snyggare men är väldigt svåra att genomföra.

Att komma olika mycket förberedd till replokalen gjorde absolut skillnad men inte så mycket som jag hade tänkt att det skulle göra. Jag tror att olika låtar kräver olika mycket förarbete innan man sätter sig med arrangemang och sådant och jag tror mer än något annat att det är olika från band till band. För att kunna komma till replokalen helt utan förberedelser med målet att göra färdigt en låt kräver att alla i bandet känner sig redo för det och att de är förberedda på att gå in i öppet läge. Det gäller att hjälpas åt med att komma med idéer och att ta vara på dem som är bra. Att våga ta stora beslut som att ta bort en hel vers kan göra stor skillnad om man får slut på idéer. Som Cleese säger så kan man ibland försöka för mycket och då kan en historia om något helt annat eller en idé som är långt ifrån det man först tänkte hjälpa en att komma vidare och återfå kreativiteten.

När vi förberedde ett område var gick arbetet väldigt smidigt. Det gick inte så mycket tid till att komma igång utan man kunde egentligen börja i vilken ände som helst så hade någon redan lite idéer där som satte igång arbetet. Eftersom man redan har kommit över den där första spärren kom nya idéer lite lättare. Alla hade också tagit sig tiden att tänka lite på låten och bildat sig en uppfattning om hur den skulle bli och lyckligtvis så tänkte vi ganska lika kring det visade det sig. Risken som jag ser med ett sådant här upplägg är att man tidigt går ifrån varandra i hur man ser på låten och förbereder saker för låten som senare inte går att få ihop. Men tack vare att vi skrev låten tillsammans från början var alla med på banan väldigt tidigt när det gällde riktningen för låten.

Att en person tog kommandot kändes nytt för oss då vi gjort det mesta på en demokratisk grund med alla inblandade väldigt tidigt. Men en sak som var väldigt positiv med detta tillvägagångssätt var att en person fick presentera en färdig idé för en gångs skull. Och i och med att det var en färdig idé var den enkel för alla att ta in vilket inte resulterade i några jättestora förändringar efter att den presenterats för alla. Hade jag däremot presenterat en halv idé hade det funnits många frågetecken som alla tagit som uppgift att räta ut men i och med att hela grunden redan var klar kunde alla i stället fokusera på vad de kunde tillföra med sitt instrument och sitt spelsätt till den redan lagda grunden. Så jag tror att detta är ett bra tillvägagångssätt kanske för låtar där man fastnat och inte riktigt ser en helhet. Då kan en av bandmedlemmarna ta med sig låten hem och jobba med den i det stängda läget för att hitta bästa lösningen för att sedan presentera en helhet som den personen tycker fungerar. Är man då, som vi, i grunden överens om vad man tycker är god smak och bra musik bör man då klara sig ur situationen och i gengäld få en färdig låt som alla tycker om.

Något som däremot är svårt i grupp och väldigt svårt i en replokal där man hellre fokuserar på musiken är texten. Under detta arbete blev det så att jag skrev mycket själv under tiden som de andra pillade med en basgång eller synthljud. Jag kunde sen när jag kände mig redo presentera det jag skrivit för att få lite input av de andra. Det blev ungefär som när jag förberett *First Light* att de fick höra en helhet vilket gjorde det svårare för de andra att komma med små ändringar som i slutändan inte var nödvändiga. Men jag kände att det ibland var svårt med texterna. Enklast var det när det fanns ett tydligt mål och ett väldigt tydligt tema i vad låten skulle handla om. Ibland fastnade jag i formuleringar, ord eller meningar från någon gammal demo där någon sjungit slumpartade ord som låt bra. Jag kunde ibland bygga en hel refräng på det i stället för ett tema vilket gjorde det väldigt svårt att till slut motivera det man skrev. Det fanns ingen riktning då utan det hela byggde på snygga ord och lösryckta formuleringar. Det märkte jag ganska snabbt att det inte var ett hållbart system för att skriva bra texter som höll linan ut även om man kunde få till snygga meningar som lät bra.

Avslutning

Jag hoppas att det i det här arbetet finns något att hämta för dig som ska skriva låtar med ett band. Som grund vill jag rekommendera ett gäng där ni trivs bra med varandra. Se till att ni uppfyller John Cleeses fyra krav för kreativitet när ni skriver tillsammans och se även till att ni alla är med på samma plan i engagemang. Kommunikation är därför väldigt viktigt och det är något vi har fått uppleva i mitt band. De gångerna det har gått som sämst är när man har varit på olika nivåer i engagemang eller när någon slarvat med att stänga av mobilen och en massa samtal kommer i vägen. Var därför tydlig när ni sätter igång arbetet och när ni ska sluta för att maximera kreativiteten. Och glöm inte det viktigaste i det hela, er humor.

Referenser

Cleese, John: *On Creativity* (1991) Video: <http://www.youtube.com/watch?v=AU5x1Ea7NjQ>

Textform: <http://news.rapgenius.com/John-cleese-lecture-on-creativity-annotated>

Hämtat 2014-03-10

Bilaga 1

First Light, text 2014

Early morning
In a mist of hope
I finally see the lines in the first light
Years of memories
Hiding more than I knew was mine
Unfolded truth
Has scared the hell out of what I was

Without sight
Time was slowing down
It felt like I fell for miles
Stone cold inside
Slowly warmer from the first light
I don't feel the same

First Light

A

Rubato

$G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m $G\flat$ maj⁹ $A\flat$

Ear - ly mor - ning in a mist of hope I see the lines at the
 With - out sight — time was slow - ing down, it felt like I _____

$B\flat$ m $G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m

first — light. Years of me mo - ries hi - ding more than I knew was
 fell for miles Stone cold in - side but slowly warmer by the first —

1. $G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m

mine un - fold - ed truth has scared the hell — out of what I

$G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m | 2. $G\flat$ maj⁹ $A\flat$

was light I don't feel the same.

B *á tempo*

$D\flat$ $E\flat$ m

20 $G\flat/B\flat$ $B\flat$ m | 1. $A\flat$ $A\flat$ (sus⁴)

22 | 2. $B\flat$ m $A\flat$ | 3. $D\flat/A\flat$ $A\flat$

Oh —

C

$G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m $G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m

Oh — Oh — Felt like I fell for

$G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m $G\flat$ maj⁹ $A\flat$ $B\flat$ m $G\flat$ maj⁹

miles

Bilaga 2

Running Girl text 2013-2014

You're running down the street for your old love
The bridge beneath your feet is burning up
But you're moving forward
Cause your love is round the next corner

You're sure you'll soon be there and your whole heart
Is screaming out hoping it could be
just like it once was
So many times I've seen you, running girl

**The memories of your past are rough
But a moment can decide your luck
Just wait for it to come in
And just wait for it wake you up
The prize you're aiming for is lost
But something greater is trying to reach your heart
So many times I've seen you running girl**

You always go for those who want you different
If only you could see the ones who don't want to change a thing
You're too blind, you don't let anything in

We're reaching out trying to end this race now
We all see there's no one at the finish-line
to welcome you home
And it's hard to see you, running girl

Running Girl

F C F C
 Oh _____ Oh _____
 6 F Am G
 Oh _____
 10 **A** F C F C
 You're run - ning down the street for your old love the
 You're sure you'll soon be there and your whole heart is
 14 F Am
 bridge be - neath your feet is burn - ing up but you're mov - ing for - ward
 scream - ing out hop - ing it could be just like it once was
 17 G G
 cause your love is round the next cor - ner
 so ma - ny times I've seen you, run - ning girl
 20 **B** F G
 The mem - ories of your past are rough but a
 23 Am C/G
 mo - ment can de - cide your luck just wait for it to come in just
 27 G F G
 wait for it to wake you up The prize you're aim - ing for is lost but some - thing
 31
 great - er's tryin to reach your heart _____

2

36

So ma - ny times I've seen you, run-ning girl.

2nd verse

You only go for those who want you different
If only you could see the ones who don't wanna change a thing
You're too blind you don't let anything in

We're reaching out tryin to end this race now
Cause we all see there's no one at the finnish line to welcome you home
And it's hard to see you running girl

Ref

The memories of your past are rough...

Bilaga 3

Animals text 2014

We saw the end draw near
But I'm still standing here
And now that you are gone
I can feel you next to me (like a living memory)

Now I keep moving on
With or without the sun
Walk through the northern woods
Where the trees stand strong through time
We can find our peace of mind

**Giving you all of this world through my eyes
Giving you all of this world through my eyes
And even thou there might be
Some hard times for me
I know that it's all for you
These moments are made for you
Giving you all of this world through my eyes**

The swaying rows of corn
The dream you had before
The mighty mountains guard
The landscape were our future was
But now I only pass by

The places are many that I see
You follow closely next to me
This is how

Animals

Alm, Eriksson, Löfqvist,
Markensten, Roland, Zandén

A

E $\frac{8}{8}$ E B/E E B/E

We saw the end draw near
Now I keep mov-ing on
The sway-ing rows of corn

5 E B/E C#m B E B/E

but I'm still stand-ing here and now that you are gone
with or with-out the sun walk through the north-ern woods
the dream you had be-fore the might-y mount-ains guard

8 E C#m B E A E 1.

I can feel you next to me
where the trees stand strong through time we can
the land scape where our fu-ture was but now I

12 2. C#m B E A $\text{\textcircled{O}}$ E A **B** E/G# A B

find our peace of mind I'm giv-ing you all of this world through my
on-ly pass by

16 E 1. 2.

eyes I'm giv-ing you all And ev-en though there

19 F#m C#m

might be some hard times for me I know that it's

21 E/B G#m

all for you these mom-ents were made for you I'm giv-ing you all

23 A E/G# A B E

of this world through my eyes

Dal Segno al Coda

27 $\text{C}\sharp\text{m}$ $\text{C}\sharp\text{m}$ B E A

The nume-rous plac-es that I see they should have been for you and

30 $\text{C}\sharp\text{m}$ B E A

me but this is how I'm giv-ing you all—

32 C A E/G# A B

of this world through my

34 E 1. 2.

eyes I'm giv-ing you all And ev-en though there

37 $\text{F}\sharp\text{m}$ $\text{C}\sharp\text{m}$

might be some hard times for me I know that it's

39 E/B $\text{G}\sharp\text{m}$

all for you these mom-ents were made for you I'm giv-ing you all—

41 A E/G# A B E

of this world through my eyes

D

45 $\text{C}\sharp\text{m}$ B E A $\text{C}\sharp\text{m}$ B E A

I can't bel-ieve it— We could have shared this

49 $\text{C}\sharp\text{m}$ B E A Em D G C Em D G C

part

55 Em D G C E $\text{F}\sharp\text{m}$ E/G# **E** A E/G#

I'm giv-ing you all of this

28

The image shows a musical score for guitar, likely for the song "I'm Giving You All" by The Lumineers. It features a treble clef and a key signature of three sharps (F#, C#, G#). The score is divided into systems, each with a line of music and corresponding lyrics. Chord diagrams are provided for several chords: C#m, C, and D. The music includes various time signatures (3/4, 4/4) and dynamic markings like 'me' and 'part'. There are also first and second endings marked '1.' and '2.'. The page number '2' is in the top left corner, and a page number '28' is at the bottom right.

59 A B E 1. 2.

world through my eyes I'm giv-ing you all And ev-en though there

63 F#m C#m

might be some hard times for me I know that it's

65 E/B G#m

all for you these mom-ents were made for you I'm giv-ing you all_

67 A E/G# A B E

of this world through my eyes

Bilaga 4

Waiting text 2013-2014

He was eighteen and he saw no sorrow
and had a dream that he had to follow
And nothing could come in-between
He gave it all to a man
That told him he could help him conquer the land
But the years went by and the land still looks the same

I'm gonna wake me up this time
I've been away but now I'm done
waiting for my life to come
I'm gonna wake me up tonight
It's been out there all this time
Waiting for me, waiting for me

Ooooh hey

**Tonight I'm gonna let it all out and love it
Seconds still count and we don't have a lot of them**

Oooh hey

**No one can tell me to stop this train,
I'm loving every second of my revolution**

He just waited for things to happen
Never even bothered to end the pattern
And his dreaming days were long gone, long gone
He tried to wake himself up with something
But fell asleep again and nothing happened
But now he's done, this is the last try

This memory will always remain and I'll
Never stand here waiting again cause I'm
On my way now I'm wide awake now

Waiting

A F Bb/F

He was eigh-teen and he saw no sor-row and had a dream that he had to fol-
low and noth-ing could come in bet-ween
He gave it all to a man_ that told him he could help him con-quer the
land_ but the years went by and the land still looks the same

3 5 7 9

B F Bb/F

I'm gon-na wake me up this time I've been a-way but now_ I'm done
wait-ing for my life to come I'm gon-na wake me up_ to-night
it's been out there all this time wait-ing for me wait-ing for me
Oh_ To night I'm gon-na let it all out and love it
sec-onds still count and we don't have a lot_ of them Oh_

13 15 18 21 24

2

27 B \flat

No one can tell me to stio___ this train___ I'm

28 C/B \flat

lov-ing eve-ry sec-ond of my___ re-vo-lu-tion___

Detailed description: The image shows two lines of musical notation in a grand staff. Line 27 starts with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a common time signature. The melody consists of quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4. The lyrics are "No one can tell me to stio___ this train___ I'm". Line 28 continues the melody with quarter notes: G4, A4, B4, C5, B4, A4, G4, F4, E4, D4. The lyrics are "lov-ing eve-ry sec-ond of my___ re-vo-lu-tion___". There are chord markings "B \flat " above line 27 and "C/B \flat " above line 28. A fermata is placed over the final note of line 28.

Verse 2

He just waited for things to happen
never even bothered to end the pattern
and his dreaming days were long gone, long gone
He tried to wake himself up with something
but he fell asleep again and nothing happened
But now he's done this is the last try

I'm gonna wake me up this time...